

Анонимизиран текст

C-717/22 - 1

Дело C-717/22

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

23 ноември 2022 г.

Запитваща юрисдикция:

Районен съд - Свиленград (България)

Дата на акта за преюдициално запитване:

10 ноември 2022 г.

Жалбоподател:

„СИСТЕМ ЛУКС“ ООД

Административнонаказващ орган:

Териториална дирекция Митница Бургас

Заинтересована страна:

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград

Вписано в регистъра на Съда под № <u>1240629</u> Люксембург, дата: _____ 24. 11. 2022 За Секретар, по пълномощие Факс / E-mail: _____ Подадено на: <u>23.11.22</u> Радостина Стефанова-Камилева Администратор
--

[OMISSIS]

1. ЗАПИТВАЩА ЮРИСДИКЦИЯ:

Районен съд - Свиленград, с адрес: [OMISSIS] Република България, град Свиленград [OMISSIS].

2. СТРАНИ ПО ГЛАВНОТО ПРОИЗВОДСТВО [OMISSIS]:

2.1 Жалбоподател - „СИСТЕМ ЛУКС“ ООД [OMISSIS] със седалище и адрес на управление [OMISSIS] град Шабац, Република Сърбия[OMISSIS].

2.2 Административнонаказващ орган – Териториална дирекция Митница Бургас [OMISSIS].

2.3 Заинтересована страна – Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград [OMISSIS].

3. ПРЕДМЕТ НА ГЛАВНОТО ПРОИЗВОДСТВО И ОТНОСИМИ ФАКТИ [OMISSIS].

3.1 На 28.05.2021 година, около 10:00 часа, VU [наричан по-нататък „шофьорът“] пристигнал на митнически пункт „Капитан Андреево“, на трасе „Входящи товарни автомобили“, в посока от Република Турция за Република Сърбия, с товарен автомобил с влекач марка „MERCEDES“ [OMISSIS] и прикаченото към него полуремарке[OMISSIS].

Товарният автомобил преминал през документален контрол и бил обработен в модул „Пътни такси и разрешителни режими“ на Българска интегрирана митническа информационна система (БИМИС) на Агенция „Митници“.

[Митнически служител][OMISSIS] [OMISSIS] бил разпределен по планов график на 28.05.2021 година да извършва „документален контрол и обработване на същия в модул „Пътни такси и разрешителни режими“. При проверката на декларираните митнически документи, митническият служител установил, че декларираната стока в придружаващите документи не отговаряла на показанията на електронната взна. По документи били декларирани 6234 килограма и били описани 5 колета. А взната отчела 38960 килограма, видно от кантарния лист. Митническият служител установил, че по регистрационни талони на превозното средство, същото в празно състояние тежи около 15000 килограма, тоест за разликата от 17726 килограма не били предоставени документи. [OMISSIS]. Предвид констатираната разлика, митническият служител [OMISSIS], селектирал превозното средство за рентгенов контрол. След пролъчване с рентгеновата апаратура било установено наличие на стока, видно повече от декларираното. [OMISSIS] [На] 28.05.2021 година, започнала проверката на товарния автомобил в гаража за щателна митническа проверка на трасе „Входящи товарни автомобили“ в присъствието на [шофьора] [OMISSIS]. В товарното помещение били открити тринадесет палета с алуминиеви профили с различни размери, дължина, широчина и дебелина и цвят. Пет от колетите в товарното помещение по документи изцяло отговаряли на товара на фирмата-изпращач „СИСТЕМ АЛЮМИНИУМ САНАЙИ БЕ ТИДЖАРЕТ“. Оказало се, че недеklarирани били стоките от осемте колета,

натоварени от фирма „ПЕЛИТ АРСЛАН КОНТПАРЛАК ФАБРИКАСЪ А.Ш.“ АД, както следва: алуминиеви плоскости от 6 милиметра с размер 2.80 метра на 1.30 метра – 728 квадратни метра, алуминиеви плоскости от 12 милиметра с размер 3.66 метра на 1.40 метра – 307.44 квадратни метра, алуминиеви плоскости от 12 милиметра с размер 3.66 метра на 1.54 метра – 152.18 квадратни метра, алуминиеви плоскости от 4 милиметра с размер 2.80 метра на 1.30 метра – 152,88 квадратни метра, всички общо 1340,5 квадратни метра.

Част от недеklarираната стока била допълнително пролъчана с рентгенова апаратура, но не били установени нередности.

За осъществяването от [OMISSIS] [шофьора] деяние бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) [OMISSIS] [от] 28.05.2021 година по описа на Териториална дирекция „Южна морска“, за нарушение на член 233, алинея 1 от Закона за митниците, въз основа на който била образувана административнонаказателна преписка [OMISSIS] по описа на Териториална дирекция „Южна морска“. С разписки за задържане са били иззети недеklarираните алуминиеви плоскости, както и управляваната от [OMISSIS] [шофьора] товарна композиция, ведно с контактен ключ и регистрационни талони.

Поради високата стойност на процесните стоки, бил уведомен разследващ митнически инспектор, който на основание член 212, алинея 2 от Наказателния кодекс, образувал досъдебно производство [OMISSIS] по описа на Териториална дирекция Митница Бургас, за престъпление по член 242, алинея 1, буква „Д“ от Наказателния кодекс, а на основание тълкувателно решение [OMISSIS] [от] 2015 година на Общо събрание на наказателната колегия на В[ърховен] касационен съд и член 33, алинея 2 от Закона за административните наказания и нарушения, административнонаказателното производство било прекратено.

Гореописаните процесни стоки и товарна композиция били приобщени като веществени доказателства по делото. С протокол за отговорно пазене от 03.08.2021 година същите били предадени на материално отговорно лице [OMISSIS] в [OMISSIS] Териториална дирекция Митница Бургас.

На 01.06.2021 година, с постановление за привличане на обвиняем било предявено обвинение на [шофьора], сръбски гражданин [OMISSIS], за извършено престъпление по член 242, алинея 1, буква „д“ от Наказателния кодекс.

В хода на разследването по делото било установено, че деянието е несъставомерно предвид липсата на доказателства, относно наличието на субективния признак по този състав на престъпление. По смисъла на Наказателния кодекс посоченото престъпление е умишлено, като е извършено само при пряк умисъл, тоест деецът е следвало да съзнава

общественоопасния характер на деянието си, да предвижда неговите общественоопасни последици и да иска настъпването им. В конкретния случай липсвали доказателства в тази посока.

На 25.05.2021 година, в град Истанбул, от фирмата-изпращач „СИСТЕМ АЛЮМИНИУМ САНАИИ ВЕ ТИДЖАРЕТ“, в присъствието на [шофьора] [OMISSIS], в полуремаркетото били натоварени 5 броя колети, съдържащи алуминиеви профили с бруто тегло 6234 килограма.

На 27.05.2021 година, в град Истанбул, от фирмата-изпращач „ПЕЛИТ АРСЛАН КОНТПАРЛАК ФАБРИКАСЪ А.Ш.“ АД, в присъствието на [шофьора] [OMISSIS], в полуремаркетото били натоварени още 8 броя колети, съдържащи алуминиеви профили и 2 броя кашони с каталози, всички с общо бруто тегло 16780 килограма.

[OMISSIS] [Шофьорът] представил за обработка дадените му и от двете фирми-изпращачи документи на спедиторска фирма „Фидан маркет“, Капъкуле, Р. Турция.

Било доказано, че към „извършеното документално митническо оформяне на превозвания от него товар, [шофьорът] [OMISSIS] подходил изцяло нехайно. Въпреки че е присъствал при товаренето и претеглянето на товара, след това той не е изпълнил вмененото му като водач, осъществяващ международен превоз, задължение да се запознае и провери съдържанието на предоставените му документи и най-вече на съответствието им с действително превозваните стоки.“

На основание член 243, алинея 1, точка 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, с постановление от 05.10.2021 година по описа на Окръжна Прокуратура - Хасково било прекратено наказателното производство [OMISSIS] по описа на Териториална дирекция Митница Бургас, образувано и водено срещу [шофьора] [OMISSIS], роден на 09.03.1977 година, в град Нови пазар, Република Сърбия. С писмо [OMISSIS] [от] 15.10.2021 година [OMISSIS], Окръжна прокуратура - Хасково изпратила по компетентност материалите по делото, ведно с цитираното постановление на началника на Териториална дирекция Митница Бургас за преценка за евентуално извършено административно нарушение.

След като се запознал с материалите по досъдебно[то] производство [OMISSIS] по описа на Териториална дирекция Митница Бургас, административнонаказващият орган е приел, че извършеното от [OMISSIS] [шофьора] деяние осъществява състава на административно нарушение по член 233, алинея 1 от Закона за митниците, който кореспондира като състав на престъплението на член 242, алинея 1, буква „д“ от Наказателния кодекс.

В конкретния случай било налице идентичност между субекта и предмета на наказателното и административното производство.

Предвид гореизложеното, на основание член 36, алинея 2 от Закона за административните нарушения и наказания била образувана настоящата административнонаказателна преписка [OMISSIS] по описа на Териториална дирекция Митница Бургас.

E[OMISSIS] [Шофьорът] не е изпълнил своето задължение да декларира по установения ред пред митническите органи процесната стока. Превозваните от [шофьора] [OMISSIS] стоки са несъюзни и е недопустимо да бъдат декларирани устно. Нарушени са задълженията, установени в митническото законодателство за въвеждането на несъюзни стоки на митническата територия на Съюза. Съгласно член 158, алинея 1 от Регламент (ЕС) [OMISSIS] 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета „Всички стоки, предназначени да бъдат поставени под митнически режим, с изключение на режим свободна зона, се обхващат от митническа декларация, подходяща за конкретния режим.“ Устното посочване, непосредствено преди физическата проверка, за наличието на несъюзни стоки в товарното помещение, които не са декларирани по надлежния ред, е извършено от лицето в ситуация на непосредствена опасност от разкриване на деянието и с цел избягване на административнонаказателна отговорност.

Предвид изложеното е прието, че деянието е извършено виновно, при форма на вината непредпазливост, тъй като [OMISSIS] [шофьорът], макар да не целял настъпването на обществено- опасните последици, е бил длъжен и е могъл да ги предвиди.

Съгласно член 7, алинея 2 от Закона за административните нарушения и наказания „Непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи.“ В Закона за митниците липсва конкретна разпоредба, която да изключва отговорността за непредпазливи деяния по член 233, алинея 1 от Закона за митниците.

По досъдебното производство е била определена пазарната стойност на процесните стоки, но в Закона за митниците митническата стойност е водещия обективен критерий, поради което със становище [OMISSIS] [от] 8.11.2021 година на комисията, назначена със заповед [OMISSIS] на директора на Териториална дирекция Митница Бургас, [OMISSIS], е определена митническата стойност на процесните стоки в размер на 73 140.06 лева (седемдесет и три хиляди сто и четиридесет лева и шест стотинки).

От заключението на назначената и изготвена по делото автотехническа експертиза се установява, че стойността на товарната композиция възлиза на 74 016.53 лева (седемдесет и четири хиляди и шестнадесет лева и петдесет и три стотинки).

Санкционният състав на член 233, алинея 8 от Закона за митниците поставя изискване за задължителна преценка за съответност между стойностите на

процесните стоки и тази на превозното средство, послужило за превозване на стоките - предмет на митническа контрабанда.

Налице е обаче Решение на Съда на Европейския съюз [OMISSIS] по дело C-393/19, съгласно което: „Когато средство, използвано за извършване на контрабанда, принадлежи на трето добросъвестно лице, различно от извършителя на нарушението, същото не подлежи на отнемане в полза на държавата.“ Съгласно член 633 от Гражданския процесуален кодекс, постановеният акт на Съда на ЕС е задължителен за всички съдилища и учреждения в Република България. В същия смисъл е и Решение [OMISSIS] [от] 30.09.2021 година [OMISSIS] на Конституционния съд, което обявява за противоконституционна разпоредбата на член 242, алинея 8 от Наказателния кодекс в частта „и когато не е собственост на дееца“, която е аналогична по смисъл и кореспондира на разпоредбата на член 233, алинея 8 от Закона за митниците.

Видно от регистрационните талони на влекач марка „MERCEDES“, [OMISSIS] и на полуремарке марка „SCHMITZ“, [OMISSIS] същите са собственост на юридическото лице „ZEBEX“ D.O.O., Република Сърбия.

По административнонаказателната преписка е приложено заявление [OMISSIS] [от] 26.11.2021 година, [OMISSIS] от Агенция Търговски регистър, Белград, Република Сърбия, ведно с негов превод на български език. От същото е видно, че законен представител и собственик на дружеството е TS [OMISSIS]. От правна гледна точка [шофьорът,] физическо лице [OMISSIS], и юридическото лице ZEBEX D.O.O, Република Сърбия, с единствен законен представител и собственик TS, са два различни субекта. В хода на наказателното, както и на административнонаказателното производство впоследствие, не са събрани доказателства за съпричастността на дружеството към осъщественото от дееца деяние. Третото лице не е знаело и не е могло да знае, че имуществото му е използвано за извършване на контрабанда, което обуславя неговата добросъвестност. Евентуалната конфискация на превозното средство ще е непропорционална и нетърпима намеса по отношение на неговото право на собственост.

Предвид изложеното, следвал изводът, че товарна композиция с влекач марка „Mercedes“, [OMISSIS] и полуремарке марка „Schmitz“, [OMISSIS] не подлежи на отнемане в полза на държавата и следва да се върне на собственика или на надлежно упълномощено от него лице.

Горното се потвърждавало от приложените документи по административнонаказателната преписка.

Административнонаказващият орган е приел, че с деянието си на 28.05.2021 година, на митнически пункт „Капитан Андреево“, [OMISSIS], [шофьорът] като превозил през държавната граница, без знанието и разрешението на митническите органи [OMISSIS], [гореописаните алуминиеви плоскости], е

осъществил състава на нарушението по член 233, алинея 1 от Закона за митниците, поради което административнонаказващият орган е издал наказателно постановление [OMISSIS], с което е наложил на [OMISSIS] [шофьора], на основание чл. 233, ал. 1 от ЗМ, АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ ГЛОБА в размер на: 73 140.06 (седемдесет и три хиляди сто и четиридесет лева и шест стотинки) лв., която глоба представлява 100% от митническата стойност на стоката по пункт втори на настоящото постановление. Постановено е ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА от [шофьора] [OMISSIS], на основание чл. 233, ал. 6, вр. чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците на: [гореописаните] алуминиеви плоскости [OMISSIS], с митническа стойност: 73 140.06 (седемдесет и три хиляди сто и четиридесет лева и шест стотинки) лв. и е постановено да НЕ СЕ ОТНЕМА В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА товарна композиция с влекач марка „MERCEDES“ [OMISSIS] полуремарке марка „SCHMITZ“ [OMISSIS], 2 броя регистрационни талони [OMISSIS] и един брой контактен ключ, собственост на юридическото лице „ZEBEX“ D.O.O., Република Сърбия, като следва същото да се върне на собственика или на надлежно упълномощено от него лице.

Настоящото дело е образувано по жалба от страна на **”СИСТЕМ ЛУКС” ООД [OMISSIS]** против **наказателно постановление [OMISSIS] [от] 2021 г. на заместник-директора на Териториална дирекция Митница Бургас.**

С Определение [OMISSIS] [от] 08.02.2022 г., постановено по административно наказателно дело [OMISSIS] на Районен съд - Свиленград, съдът е оставил без разглеждане жалбата против наказателно[то] постановление [OMISSIS] [от] 2021 г. на заместник-директора на Териториална дирекция Митница Бургас и е прекратил производството по делото, като е приел че жалбата на дружеството против наказателно[то] постановление [OMISSIS] [от] 2021 г. на заместник-директора на Териториална дирекция митница Бургас, с която се иска от съда да отмени изцяло обжалваното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно, е недопустима, доколкото има постановено решение [OMISSIS] [от] 17.01.2022 г. по административно наказателно дело [OMISSIS] по обжалваното от страна на нарушителя наказателно постановление [OMISSIS] [от] 2021 г. на заместник-директора на Териториална дирекция Митница Бургас и въпреки че към момента на постановяване на определението същото /[тоест] решението/ не е влязло в законна сила, то пререшаването му е изначално недопустимо, тъй като може да се стигне до две противоречиви решения.

Същото е било обжалвано и с Определение [OMISSIS] [от] 1.07.2022 г., постановено по касационно административно наказателно дело [OMISSIS], [като] касационната инстанция е отменила обжалваното определение [OMISSIS] [от] 8.02.2022 г., постановено по административно наказателно дело [OMISSIS] по описа за 2022 година на Районен съд – Свиленград в **частта**, в която е оставена без разглеждане жалбата на „СИСТЕМ ЛУКС“

ООД против наказателно[то] постановление [OMISSIS] [от] 2021 г. на заместник-директора на Териториална дирекция Митница Бургас, в която е постановено отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на нарушението – алуминиеви плоскости общо 1 340.50 кв.м. с митническа стойност 73 140.06 лева, като съдът е върнал в тази част делото на същия състав за продължаване на съдопроизводствените действия и е оставил в сила в останалата част обжалваното определение.

4. ОТНОСИМИ ПРАВНИ НОРМИ

4.1 Национални правни норми, приложими към спора:

Закон за митниците

Член 231.[OMISSIS] Наказателните постановления се издават от директора на Агенция "Митници" или от определени от него длъжностни лица.

Член 233, алинея 1 ([OMISSIS]) Който пренесе или превози стоки през държавната граница или направи опит за това без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда с глоба от 100 до 200 на сто върху митническата стойност на стоките, или при износ - стойността на стоките.

Алинея 2 ([OMISSIS]) За митническа контрабанда се наказва и този, който пренесе или превози стоки през външна граница на Европейския съюз без знанието и разрешението на митническите органи и стоките са открити в резултат на проверка на територията на Република България.

Алинея 3 ([OMISSIS]) Когато за извършване на нарушението по ал. 1 е използвано превозно или преносно средство с тайник или когато предмет на митническа контрабанда са акцизни стоки или забранени за внос или износ стоки, глобата е от 200 до 250 на сто върху митническата стойност на стоките при внос или стойността на стоките при износ, а в случаите на контрабанда на тютюневи изделия - от 200 до 250 на сто от продажната им цена.

Алинея 4 ([OMISSIS]) При повторно нарушение по ал. 1 и 2 се налага глоба в максималния размер, предвиден за съответното нарушение.

Алинея 5 ([OMISSIS]) При повторно нарушение по ал. 3 се налага глоба в максималния размер, предвиден за съответното нарушение, но не по-малко от 1000 лв., а когато предмет на нарушението са тютюневи изделия - не по-малко от 2000 лв.

Алинея 6 ([OMISSIS]) Стоките - предмет на митническа контрабанда, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са, а ако липсват или са отчуждени, присъжда се тяхната равностойност, представляваща митническата им стойност, или при износ - стойността на стоките.

Алинея 7 ([OMISSIS]) Стоките - предмет на митническа контрабанда, се отнемат в полза на държавата и в случаите, когато нарушителят е неизвестен.

Алинея 8 ([OMISSIS]) Превозните и преносните средства, които са послужили за превозването или пренасянето на стоките - предмет на митническа контрабанда, се отнемат в полза на държавата независимо чия собственост са, освен ако стойността им явно не съответства на стойността на предмета на митническата контрабанда.

Закон за административните нарушения и наказания

Член 7, алинея 1- Деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо.

Алинея 2 Непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи.

Член 33, алинея 1 Когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Алинея 2 ([OMISSIS]) При констатиране на признак/признаци на извършено престъпление административнонаказателното производство се прекратява, а материалите се изпращат на съответния прокурор. Веществените доказателства и вещите по чл. 41 се пазят от административнонаказващия орган до произнасянето на прокурора.

Член 36, алинея 1 Административнонаказателно производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение.

Алинея 2 ([OMISSIS]) Без приложен акт административнонаказателна преписка не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган.

Член 53, алинея 1 /действала към датата на издаване на обжалваното наказателно постановление/-Когато се установи, че нарушителят е извършил деянието виновно, ако няма основание за прилагането на чл. 28 и 29, наказващият орган издава наказателно постановление, с което налага на нарушителя съответно административно наказание.

Алинея 2- Наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

Към настоящия момент член 53, алинея 1 ([OMISSIS]) Наказващият орган издава наказателно постановление, с което налага на нарушителя съответно административно наказание, когато установи по несъмнен начин факта на извършеното нарушение, самоличността на лицето, което го е извършило, и неговата вина, ако не са налице основания за прекратяване на производството, за прилагането на чл. 28 или не е сключено споразумение с нарушителя.

Алинея 2 - Наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

4.2 Разпоредби от правото на Съюза

Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (преработен текст)

Раздел 5 - Санкции

Член 42 Прилагане на санкции

1. Всяка държава членка предвижда санкции за неспазване на митническото законодателство на Съюза. Тези санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.
2. Когато се прилагат административни санкции, те могат да бъдат в една от следните две форми или в двете:
 - а) имуществена санкция или глоба от митническите органи,) включително, където е уместно, прилагане на споразумение вместо налагане на наказание за извършено престъпление;
 - б) отмяната, спирането или изменението на разрешение, чийто) титуляр е съответното лице.
3. Държавите членки съобщават на Комисията в срок от 180 дни от датата на прилагане на настоящия член, в съответствие с член 288, параграф 2, действащите национални разпоредби според предвиденото в параграф 1 от настоящия член и незабавно я уведомяват за всяко тяхно последващо изменение.

Харта на основните права на Европейския съюз

Член 17 Право на собственост

1. Всеки има право да се ползва от собствеността на имуществото, което е придобил законно, да го ползва, да се разпорежда с него и да го завещава. Никой не може да бъде лишен от своята собственост, освен в обществена полза, в предвидените със закон случаи и условия и срещу справедливо и своевременно обезщетение за понесената загуба. Ползването на имуществото може да бъде уредено със закон до степен, необходима за общия интерес.

2. Интелектуалната собственост е защитена.

Член 49 Принципи на законност и пропорционалност на престъплението и наказанието

1. Никой не може да бъде осъден за действие или бездействие, което в момента на извършването му не е представлявало престъпление съгласно националното или международното право. По същия начин, не може да бъде налагано по-тежко наказание от това, което е било приложимо към момента на извършване на престъплението. Ако в по-късен момент след престъплението законът предвижда по-леко наказание, трябва да се приложи това наказание.

2. Настоящият член не засяга осъждането и наказанието на лице, виновно за действие или бездействие, което в момента на извършването му е било престъпление по смисъла на общите принципи, признати от всички народи.

3. Тежестта на наказанията не трябва да бъде несъразмерна спрямо престъплението.

Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз**Член 2 Определения**

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

„облага“ означава всяка икономическа изгода, придобита, пряко, или косвено чрез престъпление; тя може да се изразява във всяка форма на имущество и да включва всяко последващо повторно инвестиране или преобразуване на преки облаги и всякакви стойностни ползи;

„имущество“ означава имущество от всеки вид, независимо дали е материално или нематериално, движимо или недвижимо, и правните документи или инструменти, които доказват право на собственост или други права върху това имущество;

„средства на престъплението“ означава всяко имущество, което е използвано или се е предвиждало да бъде използвано, по какъвто и да е начин, изцяло или частично, за извършване на престъпление или престъпления;

„конфискация“ означава окончателно отнемане на имущество, постановено от съд във връзка с престъпление;

преобразуване, разпореждане или преместване на имущество, или временно поемане на попечителство или контрол над имущество;

„престъпление“ означава престъпление, попадащо в обхвата на някой от инструментите, изброени в члсн 3.

Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления

Член 1 Определения

По смисъла на настоящото рамково решение:

- „облага“ означава всяка икономическа изгода, която е придобита чрез престъпление. Тази облага може да произтича от имущество от всякакъв вид, както е определено в следващото тире;
- „имущество“ включва имущество от всякакъв вид, материално и нематериално, движимо или недвижимо, както и правно релевантни документи или актове, които доказват права на собственост или други права върху тях;
- „средства на престъплението“ означава всички предмети, които по някакъв начин изцяло или частично са използвани или следва да бъдат използвани за извършване на едно или няколко престъпления;
- „конфискация“ означава наказание или мярка, които са постановени от съд след производство, което се отнася за едно или няколко престъпления, или които водят до окончателно отнемане на имущество;
- „юридическо лице“ означава всеки правен субект, който притежава това правно положение съгласно съответно действащото национално законодателство, с изключение на държави или други субекти на публичното право при упражняване на държавни права, както и международни публичноправни организации.

Член 2 Конфискация

1. Всяка държава членка взема необходимите мерки, за да направи възможно конфискуването, изцяло или частично, на средства на престъплението и облаги от престъпление, за които се предвижда наказание

лишаване от свобода над една година, или на имущество, чиято стойност отговаря на тези облаги.

2. Във връзка с данъчни престъпления държавите членки могат да прилагат процедури, които са различни от наказателното производство, за да отнемат от извършителите облагите от престъплението.

5. ОТНОСИМА СЪДЕБНА ПРАКТИКА

Решение [OMISSIS] от 1.07.2022 г. на Административен съд Хасково по касационно административно наказателно дело [OMISSIS] [от] 2022 г.;
Решение [OMISSIS] от 7.06.2022 г. на Административен съд Хасково по касационно административно наказателно дело [OMISSIS] [от] 2022 г.

6. МОТИВИ НА ЗАПИТВАНЕТО

6.1 Запитващият съд намира, че е възможно да е налице противоречие между националната норма на член 233, алинея 6 от Закона за митниците и посочените по-горе съюзни норми в случаите, когато отнеманото имущество принадлежи на лице, различно от извършителя на нарушението, или когато нарушителят е извършил административното нарушение по непредпазливост.

6.2. Предвидената възможност в член 233, алинея 6 от Закона за митниците да бъде наложена допълнителна санкция конфискация/отнемане в полза на държавата/ на предмета на нарушението, наред с налагане на наказание „глоба“, може да доведе до несъразмерност на административното нарушение и наложената допълнителна санкция конфискация/отнемане в полза на държавата/ на предмета на нарушението, така както е заложен принципът в член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 952/2013, във връзка с член 49, пар.3 от Хартата. От друга страна, горепосочените национални правни норми е възможно да са несъвместими и с правото, заложено в чл.17, пар.1 от Хартата, че всеки може да се ползва свободно от законно придобитото си имущество, от което право може да бъде лишен само в обществена полза срещу справедливо обезщетение.

6.3. Ако, във връзка с нарушаване на задължението за деклариране, предвидено в хипотезата на член 233, алинея 1 от Закона за митниците на стоки, доколкото извършеното не представлява престъпление, следва да бъде наложено съответно наказание, то допълнителната санкция конфискация/отнемане в полза на държавата/ на предмета на нарушението, която собственикът на стоките, който не е нарушител следва да понесе, респективно нарушителят, който не е извършил нарушението умишлено, а при форма на вина непредпазливост, трябва да бъде съобразена с изискването на член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 952/2013, във връзка с член 49, пар.3 от Хартата, забраняващ мерки и процедури, при което

тежестта на наказанията да е несъразмерна спрямо престъплението, респективно нарушението.

6.4. Във връзка с горепосоченото има вероятност да е налице несъвместимост на националното законодателство на Република България с правото на ЕС и санкциите, предвидени в националния закон на България, да надхвърлят границите на необходимото за гарантиране изпълнението на задължението по член 42 от **Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (преработен текст)** и осигуряване осъществяването на преследваните с този регламент цели.

7. СТАНОВИЩА НА СТРАНИТЕ

7.1. [Според] Районна прокуратура – Хасково, **Териториално отделение - Свиленград** [OMISSIS] [OMISSIS] на основание член 62 от Закона за административните наказания и нарушения, участието [й] в административно наказателното производство не е необходимо, тъй като не се явява страна в съдебното производство и поради това не [може] да се възползва от дадената [й] възможност да израз[и] становище по формулираните от [OMISSIS] [представителя на жалбоподателя] въпроси.

7.2. [OMISSIS] Според представителя на жалбоподателя, поставените въпроси към съда в Люксембург са от съществено значение за промяна в трайната съдебна практика на българския съд и които отговори биха довели до справедливост и съразмерност на извършеното административно нарушение по Закона за митниците и предвидената за това допълнителна санкция - конфискация/отнемане в полза на държавата/ на предмета на нарушението, когато стоките са собственост на лице, респективно дружество, което не е нарушител и респективно нарушителя, който не е извършил нарушението умишлено, а при форма на вина непредпазливост.

7.3. Според Териториална дирекция „Митница Бургас“ съгласно член 42, параграф 1 от Регламент 952/2013 за създаване на Митнически кодекс на Съюза държавите членки са задължени да предвидят санкции за неспазване на митническото законодателство. Тези санкции са част от националната уредба по приложението на Регламента. Санкциите следва да са ефективни, пропорционални и възпиращи и следва да бъдат уредени в националното законодателство, като държавите членки са оправомощени да избират санкциите, които намират за подходящи. Съгласно член 79, параграф 1 от Регламент 952/2013 неизпълнението на задължения при въвеждането на несъюзни стоки на митническата територия на Съюза поражда вносно митническо задължение, а съгласно член 198, параграф 1 митническите органи предприемат всички необходими мерки за разпореждане със стоките, включително отнемане, когато едно от задълженията, установени в митническото законодателство за въвеждането на несъюзни стоки на

митническата територия на Съюза, не е изпълнено. В процесния случай, макар да става въпрос за отнемане на стоки, които са собственост на лице, различно от нарушителя, а именно на дружеството-жалбоподател „Систем лукс“ – Сърбия, то следва да се има предвид, че същото се явява задължено лице по режима „транзит“. Като такова същото има задължение да обезпечи в пълен размер митническото задължение и другите държавни вземания, които биха възникнали за стоката, съответно при неизпълнение на тези задължения същото може да търпи санкции. В този смисъл, постановеното в наказателно[то] постановление [OMISSIS] по описа на Териториална дирекция Митница Бургас отнемане на предмета на нарушението, на основание член 233, алинея 6 от Закона за митниците, се явява санкция за неспазване и неизпълнение на митническото законодателство по смисъла на член 198, параграф 1, буква а) от Регламент 952/2013 като мярка, която е необходима, когато не е спазено задължение, предвидено в митническото законодателство относно въвеждането на несъюзни стоки на митническата територия на Съюза. Поради [това] и разпоредбата на член 233, алинея 6 от Закона за Митниците не е недопустима спрямо разпоредбата на член 42 от Регламент 952/2013, напротив – същата се явява пропорционална и възпираща мярка срещу неизпълнението на митнически задължения. Видно от член 2 от Рамково решение 2005/212, на което се позовава третият въпрос, държавите членки предприемат необходимите мерки, за да направят възможно конфискуването на средство на престъпления, които се предвижда наказание „лишаване от свобода“ над една година. В настоящия случай производството е административнонаказателно, касае извършено нарушение „митническа контрабанда“ и за него не се предвижда наказание „лишаване от свобода“, следователно същото не попада в материалното приложно поле на Рамково решение 2005/212. Рамковото решение не следва да бъде прилагано и а fortiori, тъй като същото има за цел въвеждането на минимални правила за конфискация на средства и облаги, произхождащи от престъпления. Предвид гореизложеното намира искането за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз с така формулираните от пълномощника на жалбоподателя три въпроса за неотнормирани по случая и следователно – неоснователно, поради което счита, че същото следва да бъде отхвърлено.

8. ПРЕЮДИЦИАЛНИ ВЪПРОСИ

8.1 Дали член 42, параграф 2 от Регламент (ЕС) 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, изброяващ изчерпателно видовете административни санкции, които могат да се прилагат за неспазване на митническото законодателство, във връзка с член 17, пар.1 от Хартата на основните права на ЕС, трябва да се тълкува в смисъл, че е недопустима национална правна уредба като тази по чл.233, ал. 6 от Закона за митниците, предвиждаща като допълнителна административна санкция конфискацията /отнемане в полза на държавата/ на предмета на нарушението? Дали

отнемането на предмета на нарушението е допустимо в случаите, когато отнеманото имущество принадлежи на лице, различно от извършителя на нарушението?

8.2 Дали член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 952/2013, във връзка с член 49, пар.3 от Хартата, трябва да се тълкува в смисъл, че е недопустима национална правна уредба като тази по чл.233, ал. 6 от Закона за митниците, предвиждаща като допълнителна санкция конфискацията /отнемане в полза на държавата/ на предмета на нарушението, наред с налагане на наказание „глоба“, като непропорционална санкционна намеса в правото на собственост, която е несъразмерна с преследваната легитимна цел, в случаите, когато отнеманото имущество, предмет на нарушението, принадлежи на извършителя на нарушението и в случаите, когато принадлежи на трето лице, различно от нарушителя - въобще, и в частност в случаите, когато нарушителят не е извършил нарушението умишлено, а при форма на вина непредазливост?

8.3 Трябва ли *per argumentum a fortiori* нормите на член 2, параграф 1 от Рамково решение 2005/2021, във връзка с член 17, параграф 1 от Хартата, както и на основание решение от 14.02.2021 година по дело С- 393/19 година на Съда на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че същите са относими и в случаите, когато деянието не съставлява престъпление, а административно нарушение, като разликата между двете е единствено критерият „големи размери“, съобразно приетото от съдебната практика стойностно изражение на предмета на контрабандата[?] Дали в този случай член 1, тире четвърто от Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления, както и член 2, точка 4 от Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че понятието „конфискация“ означава именно наказание или мярка, които са постановени от съд и не е допустимо същите да бъдат наложени от административен орган, и в този смисъл не е допустима национална правна уредба като тази по член 233, алинея 6 от Закона за митниците, във връзка с член 231 от Закона за митниците[?]

10.11.2022 година. [OMISSIS]